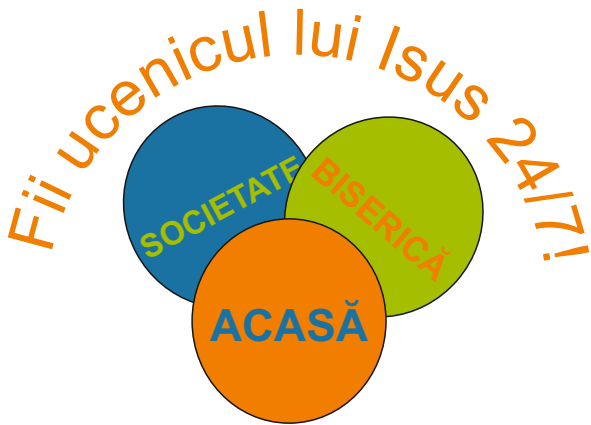

UCENICIZARE

TIT
AN

2019

Apoi (Isus) a zis tuturor:

*Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine,
să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze. Luca 9:23*

Ucenicia în școala lui Isus este o ucenicie continuă 24/7.

ACASĂ ești ucenicul lui Isus.

LA BISERICĂ ești ucenicul lui Isus.

ÎN SOCIETATE ești ucenicul lui Isus.

Ucenicul lui Isus nu trebuie să uite niciodată că urmează un Învățător care a dus o cruce în spate. „Ajunge ucenicului să fie ca Învățătorul său... și dacă pomului verde i s-a făcut așa, ce i se va face celui uscat?” Dacă Învățătorul a dus crucea pe calea îngustă Dolorosa, și ucenicul este chemat să-și ducă crucea pe calea îngustă trasată de Mântuitorul lui. Ucenicul sau discipolul este prin definiție o persoană disciplinată, care practică în fiecare zi acele discipline spirituale, care îl ajută să se lepede de sine și să devină mai asemănător Învățătorului său, urmându-L în fiecare zi.

Crucea pe care ucenicul este chemat să o poarte în fiecare zi poate fi interpretată în mai multe feluri și poate avea diverse implicații practice. Ceea ce ne propunem prin acest curs de ucenicizare este să practicăm disciplinele spirituale, nu ca un scop în sine, ci ca un mijloc prin care să fim transformați de Dumnezeu în asemănarea Fiului Său. Crucea uceniei nu înseamnă în primul rând o asprime față de trup, ci mai ales a cultiva în viața creștină lucrarea Duhului: „dacă **prin Duhul** faceți să moară faptele trupului, veți trăi” (Romani 8:13).

Duhul ne ajută să omorâm faptele trupului disciplinându-ne în: studierea, înțelegerea și aplicarea Cuvântului, perseverarea în rugăciune, ucenicizarea 1:1 și evanghelizarea ca mod de viață.

...să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze...

RUGĂCIUNEA

„Rugați-vă unii pentru alții...”

- Pentru membrii grupului
- Pentru alte cauze

UCENICIZAREA 1:1

EVANGHELIZAREA

„Mergând faceți ucenici...” prin:

- Mărturia vieții
- Mărturisirea cu gura, implicarea în misiune și evenimente evanghelistice

„Purtați-vă sarcinile unii altora...”

„Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune...”

- Dragoste
- Disciplină

„...Să se țină de Cuvântul adevărat, care este potrivit cu învățătura...”

- Înțelegerea mesajului din Epistola către Tit(an)
- Aplicarea Cuvântului înțeles

CUVÂNTUL

LECȚIA 12

Tit 2:11-15

ROAGĂ-TE! (acasă)

- Fii mulțumitor pentru că ai încheiat patru luni de ucenicizare.
- Fii mulțumitor pentru ucenicul 1:1.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grupul tău pe nume.
- Cere perseverență și har în săptămânile care au rămas.

STUDIAZĂ CUVÂNTUL! (acasă)

- Citește „învățătura sănătoasă” din Tit 2:1-2:15.
- Studiază Tit 2:11-15 cu ajutorul explicațiilor din acest ghid.
- Completează spațiile libere cu răspunsurile tale.
- Aplică ce ai înțeles și pregătește-te să povestești la grup.

„Căci **harul** lui Dumnezeu,
care aduce mântuire pentru toți oamenii,
a fost arătat
și **ne învață**
s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și
să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie,
așteptând
fericita noastră nădejde și
arăatarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos.
El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi,
ca să ne răscumpere din orice fărădelege
și să-Și curețe un norod care să fie al Lui,
plin de râvnă pentru fapte bune.

Spune lucrurile acestea,
sfătuieste și
mustră cu deplină putere.

Nimeni să nu te disprețuiască.”

Harul... ne învață... să trăim

Avem viață, dar știm s-o trăim? Mulți o irosim, consumând-o pentru ce nu merită. Suntem plictisiți de viață, când ar trebui să fim entuziasmați de viață. Murim de plictiseală când ar trebui să trăim din abundență. De ce? Pentru că nu știm să trăim viața pe care am primit-o în dar pentru atât de puțină vreme. Cine ne-ar putea învăța cum să trăim? Ce așteptări să avem de la viața aceasta? În ce merită să ne investim viața, astfel încât la sfârșit să spunem: A meritat!

Cretanii erau „pântece leneșe”. Trândăveau și consumau! Rezultatul: plictiseala! De ce oare sunt atâtea îndemnuri ca Tit să-i mobilizeze pe creștinii cretani la „fapte bune”? De ce nu erau înclinați cretanii spre fapte bune, ci mai degrabă spre trândăvie egoistă? Pentru că nu aveau o motivație puternică. Și Pavel, prin Tit, le oferă o dublă și puternică motivație:

1. Harul lui Dumnezeu a fost **arătat**...
2. **Arătarea** slavei marelui nostru Dumnezeu...

De obicei în epistolele sale, Pavel oferă mai întâi doctrina și apoi aplicațiile (vezi de exemplu: Efeseni, Romani etc.). În epistola către Tit, capitolul 2, Pavel face invers: oferă mai întâi îndemnurile practice către bătrâni, femei în vârstă, tinere, tineri, Tit, sclavi, și abia după aceea le oferă o puternică *motivație teologică*.

Căci

harul lui Dumnezeu,

care aduce mântuire pentru toți oamenii,

a fost arătat...

În mod paradoxal, harul este o motivație mai bună și mai eficientă decât Legea... Harul care îmi dă ce nu merit este mai puternic motivator decât Legea care îmi dă ce merit (răsplată sau pedeapsă). Legea răsplătește meritele umane și pedepsește neascultarea omului. Legea a fost bună ca pedagog în vremea „copilăriei” spirituale a omenirii. Însă ea nu putea face pe nimeni desăvârșit, ci era doar un indicator spre Cel ce avea să ne desăvârșească prin har, adică spre Hristos (vezi Galateni 3:19-4:7; Romani 8:3-4). Harul a adus mântuirea pentru toți oamenii, ceea ce Legea nu a putut face! Harul mântuirii arătat la cruce prin moartea Mântuitorului (Tit 3:4-5), a Celui nevinovat pentru noi, păcătoșii, are puterea să ne motiveze la „fapte bune” pentru toți oamenii. Dacă vom contempla această epifanie a harului, nu vom mai putea rămâne pasivi în plictiseala noastră.

A fost arătat...

Termenul folosit de Pavel aici este *epiphaneia*, în sens laic însemna „a descoperi, a arăta ceva ce a fost ascuns o vreme”. În acest sens laic, termenul *epiphaneia* este folosit doar o dată în Noul Testament, în Fapte 27:20, când Luca scrie că „soarele și

stelele nu s-au mai văzut multe zile”. În sens teologic, termenul *epiphane* sau *epiphaneia*, tradus prin „arătarea” sau „descoperirea” se referă la manifestarea prezenței lui Dumnezeu într-o formă vizibilă. În Noul Testament termenul apare de patru ori cu referire la prima venire a Mântuitorului (Luca 1:78-79; 2 Timotei 1:10; Tit 2:11; 3:4) și de șase ori cu referire la revenirea în glorie a lui Hristos (Fapte 2:20; 2 Tes. 2:8; 1 Timotei 6:14; 2 Timotei 4:1, 8; Tit 2:13).

Există o manifestare vizibilă a harului lui Dumnezeu la prima venire a lui Hristos (vezi și Ioan 1:12-14; 16-17). Este vorba de harul mântuirii (Efeseni 2:8; 1 Petru 1:10-11), grațierea de care beneficiem prin Hristos, deși suntem vinovați de moarte (Romani 5:18-21). Acest har ar trebui să ne motiveze să trăim viața cea nouă pentru Dumnezeu și semenii și să nu mai trăim în păcat și egoism (Romani 6:1-4).

Ne învață...

Lucrarea harului nu s-a încheiat odată cu „arătarea” de la cruce. Am fost mântuiți prin har, dar același har vrea să continue să ne învețe cum să trăim după ce am fost mântuiți.

Termenul folosit de Pavel este *paideuo*, de la care noi avem „pedagog, pedagogie”. Este o mare greșeală să ignorăm lucrarea harului după ce s-a încheiat prima etapă a mântuirii noastre, respectiv nașterea din nou, pocăința, răscumpărarea.

Dacă ai fost mântuit prin har, asta înseamnă că ai intrat în Școala harului și că Harul îți este profesor, învățător, diriginte. În ce clasă ești? (vezi Evrei 5:11-14; 6:1-2) Cât ai învățat? Cum stai cu prezența?

S-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești...

Termenul tradus „s-o rupem” este același verb folosit pentru „a se lepăda”, atunci când Petru s-a lepădat de Isus sau atunci când Isus spune că trebuie să ne lepădăm de noi înșine ca să Îl putem urma pe El. Harul are o învățătură radicală: ori te lepezi de păgânătate și poftele lumești, ori te lepezi de Hristos. Nu există cale de mijloc sau lepădare parțială. Chemarea la ucenicie este o chemare radicală: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să își ia crucea și să Mă urmeze.” Învățătura harului este, de asemenea, o învățătură radicală: s-o rupă cu păgânătatea și cu poftele lumești.

Păgânătatea (*asebean*) este opusul evlaviei (*eusebia*). Harul te învață că ești ori păgân ori evlavios. Nu poți fi păgân destul de evlavios și nici evlavios puțin păgân.

Și să trăim în veacul de acum...

Nu putem trăi cu adevărat adevărata viață nouă până când nu o rupem definitiv cu trecutul păgân. Harul... ne învață... să trăim... Harul arătat în trecut la cruce ne motivează și ne învață cum să trăim în prezent.

Cu cumpătare, dreptate și evlavie...

Cumpătarea are de a face cu mine însumi. În zadar încerc prin propriile puteri să fiu mai echilibrat, să sporesc autocontrolul. Barnaba era un levit din Cipru, care a vândut un teren și a donat banii bisericii primare pentru nevoile celorlalți (vezi Fapte 4:32-37). Foarte frumos gestul. Dar cine l-a învățat și, mai ales, cine i-a dat puterea să-l facă? Legea mozaică îl învăța că leviții nu trebuie să aibă proprietăți, pentru că Domnul este moștenirea lor (vezi Numeri 18:20-24). Dar învățătura aceasta a Legii nu i-a dat și putere de autocontrol și până la urmă nu a rezistat și și-a cumpărat proprietăți. Când a cunoscut însă harul lui Hristos, el a învățat și a primit și puterea de a fi cumpătat și de a da altora ceea ce oricum nu avea dreptul să păstreze.

Dreptatea are de-a face cu relația cu ceilalți. Harul ne învață cum să ne purtăm corect față de ceilalți. Barnaba este singurul care se poartă corect față de Saul din Tars imediat după convertire. Toți ceilalți erau sceptici cu privire la convertirea reală a lui Saul, dar Barnaba l-a luat cu el și a mediat relația cu ceilalți apostoli (vezi Fapte 9:26-30). Doar un om care a experimentat harul poate arăta har cu adevărat. Barnaba i-a acordat credit lui Saul și i-a dat ce nu merita: încredere. Asta se numește har. Așa l-a învățat harul pe Barnaba să trăiască.

Evlavia înseamnă să fii în relația corectă cu Dumnezeu. Harul ne aduce în relația corectă cu Dumnezeu prin Hristos și tot harul ne păstrează în această relație. Păgânătatea este opusul evlaviei. Când se duce la Antiohia, între neevrei convertiți, Barnaba a văzut harul lui Dumnezeu și i-a îndemnat să rămână alipiți de Domnul (Fapte 11:19-26). Harul l-a învățat pe Barnaba ce să prețuiască într-o adunare: harul!

Așteptând fericita noastră nădejde...

Creștinul trăiește între cele două arătări ale lui Hristos: arătarea harului și arătarea slavei. Pentru a trăi în prezent după voia lui Hristos, creștinul se uită în trecut la cruce și în viitor spre revenirea glorioasă a lui Hristos. Nu este motivație mai puternică decât realitatea din spatele cuvântului „Maranata”: Domnul nostru vine!

Și arătarea marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos...

Așteptarea Mântuitorului ar trebui să ne facă fericți, veghetori și slujitori. De ce să o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești? Pentru că vine Domnul! De ce să trăim cu cumpătare, dreptate și evlavie? Pentru că vine Domnul!

Vine Domnul...

care S-a dat pe Sine Însuși,

ca să ne răscumpere din orice fărădelege și

ca să-Și curețe un popor,

care să fie al Lui,

plin de râvnă pentru fapte bune.

Așteptarea Aceluia pe care Îl așteptăm este să fim ai Lui 100%, plini de pasiune pentru fapte bune, care să-L onoreze pe El.

Tit trebuie să spună aceste lucruri, să sfătuiască personal și să mustre cu deplină putere când aceste învățături nu sunt aplicate.

Felicitări! Ai terminat capitolul 2 de studiat și a patra lună de ucenicizare. Ce ai învățat și mai ales ce ai aplicat? Ai fost surprins că nu ai avut nimic de completat în această lecție? Acum este momentul:

Recapitulează adevărurile principale din acest pasaj și scrie-le mai jos. Găsește singur aplicații ale acestor adevăruri în viața ta.

Asigură-te că ai învățat Tit 2:11-13 pe dinafară... și pe dinăuntru.

Lasă-te motivat de aceste versete și fii plin de râvnă pentru fapte bune săptămâna aceasta.

CONTACTEAZĂ ucenicul 1:1

- Spune-i că te-ai rugat pentru el. Roagă-te înainte, ca să nu minți!
- Cere-i noi motive de rugăciune.
- Întreabă-l dacă și-a pregătit studiul și ce aplicații a găsit.

EVANGHELIZARE

Fii cel dintâi în fapte bune acasă. Trăiește Evanghelia!

LA SLUJBA PUBLICĂ DE DUMINICĂ DIMINEAȚA

- Vino la timp.
- Vino pregătit să te închini.
- Roagă-te cu pasiune.
- Cântă din toată inima.
- Ascultă cu atenție.
- Slujește-i pe frații tăi.

LA GRUPUL DE UCENICIZARE

- Vino la timp și cu consecvență.
- Vino pregătit să dai și să primești.
- Împărtășește motive de rugăciune.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grup.
- Participă la studiu, împărtășind aplicațiile pe care le-ai găsit.
- Slujește împreună cu ceilalți ucenici.
- Roagă-te și invită prieteni la grup pentru a auzi evanghelia.

LA ȘCOALĂ. LA SERVICIU. LA PIAȚĂ. ÎNȚRE VECINI. ÎNȚRE PRIETENI.

- Fii cel dintâi în fapte bune!
- Mărturisește-ți credința ta prin fapte.
- Roagă-te pentru ocazii de a spune despre credința ta.
- Împărtășește evanghelia unei persoane în săptămâna aceasta.

LECȚIA 13

Tit 3:1-2

ROAGĂ-TE! (acasă)

- Fii mulțumitor pentru că ai încheiat patru luni de ucenicizare.
- Fii mulțumitor pentru ucenicul 1:1.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grupul tău pe nume.
- Cere perseverență și har în săptămânile care au rămas.

STUDIAZĂ CUVÂNTUL! (acasă)

- Citește „învățătura sănătoasă” din Tit 3:1-15.
- Studiază Tit 3:1-2 cu ajutorul explicațiilor din acest ghid.
- Completează spațiile libere cu răspunsurile tale.
- Aplică ce ai înțeles și pregătește-te să povestești la grup.

„Adu-le aminte

să fie **supuși** stăpânilor și dregătorilor,
să-i **asculte**,
să fie **gata să facă orice lucru bun**,

să nu vorbească de rău pe nimeni,
să nu fie gata de ceartă,

ci **cumpătați**,
plini de **blândețe** față de toți oamenii.”

După ce în capitolul 1, Pavel se concentrează asupra nevoii de prezbiteri în biserică, pentru a contracara învățătura greșită, și după ce în capitolul 2 se ocupă de cum ar trebui să fie trăită practic în familie învățătura sănătoasă, în capitolul 3, Pavel subliniază cum ar trebui să se raporteze creștinii față de societatea în care trăiesc. Din sfera interioară a bisericii și a familiei, Pavel se mută acum în exterior: cum să se raporteze creștinul la lumea laică, seculară în care trăiește zi de zi.

Ca și în capitolul precedent, Pavel începe capitolul 3 cu sfaturi practice în ce privește relația creștinului cu autoritățile (3:1-2). Apoi oferă fundamentul teologic. Cu alte cuvinte, mai întâi spune CE trebuie să facă creștinii, apoi motivația: DE CE? (3:3-7).

Adu-le aminte...

Pavel nu-i cere lui Timotei să dea o învățătură nouă, ci să le reamintească cretanilor ceea ce deja știau, dar au uitat. Există acest pericol al uitării.

Dați exemple de pasaje care ne provoacă la a ne reaminti de Dumnezeu, de binecuvântările Lui, de poruncile și muștrările Lui.

Uitarea este cauza căderii în neascultare și păcat (vezi Psalmul 106:7, 13, 21; Matei 16:9). Marii apostoli Petru, Ioan, Pavel fac apel la aducere aminte (vezi Filipeni 3:1; 2 Petru 1:12-13; 3:11, 12; 1 Ioan 2:21, 24).

Lucrarea de reamintire a lucrurilor deja știute este slujba uceniciei 1:1. Să veghem unii asupra altora, să ne reamintim unii altora adevărurile lui Dumnezeu.

Adu-i aminte ucenicului/ucenicilor să se roage zilnic pentru ceilalți din grup, să își facă studiul mai devreme și să facă fapte bune.

**„să fie supuși stăpânirilor și dregătorilor,
să-i asculte,
să fie gata să facă orice lucru bun”**

Față de autorități, Pavel cere două lucruri:

În primul rând, supunere, respect, ascultare din partea creștinilor. În cuvintele Mântuitorului: „Dați Cezarului ce este al Cezarului...”. Cretanii se supuneau cu greu romanilor, care îi subjugau din anul 67 î.H. Nesupunerea era ceva ce îi caracteriza (vezi 1:10).

În al doilea rând, disponibilitatea de a coopera cu autoritățile, dar atenție: „în orice lucru bun”! Aceasta clarifică și limitează responsabilitatea noastră. Autoritățile seculare ar trebui să pedepsească răul și să răsplătească binele (Romani 13:4; 1 Petru 2:14). Când lucrurile stau pe dos, asta se numește corupție. Creștinul nu trebuie să fie gata să coopereze cu statul în lucrurile rele, ci doar în cele bune, care nu contravin Cuvântului lui Dumnezeu. Nu poți fi partenerul autorităților când promovează răul și îngrădesc binele.

Creștinii ar trebui să fie proactivi în societate. Să vadă nevoile semenilor și să ajute la împlinirea lor.

Ce nevoi crezi că are societatea de azi din București?

Propune câteva modalități concrete de implicare a Bisericii „Harul” în nevoile comunității din Titan.

De la relația generală față de autorități, Pavel mută discuția la un nivel mai concret al societății: cum trebuie să se poarte creștinii cu toate persoanele din comunitatea lor?

Pavel subliniază patru atitudini sociale: două negative și două pozitive.

Să nu vorbească de rău pe nimeni...

Să nu fie gata de ceartă...

Să fie (cumpătați) mărinimoși (bunătate neobișnuită)

Plini de blândețe față de toți oamenii.

Ce să nu facă creștinii în raport cu cei necredincioși? Să nu vorbească de rău pe nimeni. Versetul 2 începe cu **...pe nimeni** și se încheie cu **...față de toți oamenii**. Asta înseamnă că nu avem scuze pentru a vorbi de rău pe absolut nimeni și nici pentru a ne certa cu cineva.

Pe cine vorbim de rău din societate?

Cu cine ne certăm și pentru ce?

Dumnezeu ne cheamă să trăim în pace cu toți oamenii, cât depinde de noi. Și chiar depinde de noi să nu vorbim de rău și să nu ne certăm cu nimeni.

Cum să te porți față de cei necredincioși? Cu **blândețe** și **bunătate**, cu bunătate neobișnuită și cu o blândețe fără margini. Termenul *epieikes*, tradus de Cornilescu prin „cumpătați”, înseamnă în primul rând „buni, cu o bunătate neobișnuită”. Acest termen mai apare în pereche cu blândețea și în 2 Corinteni 10:1. De această dată Cornilescu îl traduce prin bunătate: „prin blândețea și bunătatea lui Hristos”.

Bunătatea aceasta înseamnă mai mult decât simpla bunătate; înseamnă bunătate dincolo de bunătatea obișnuită (vezi Matei 5:44-46). „Ce lucru neobișnuit faceți”, întrebă Isus, „dacă iubiți doar pe cei care vă iubesc?” Dacă putem să-i convingem prin ceva pe semenii noștri din societate că evanghelia schimbă oameni, prin bunătatea și blândețea lui Hristos îi putem convinge.

În ce situații putem arăta o bunătate neobișnuită față de oamenii din societate?

În ce situații este nevoie de blândețe din plin?

Degeaba le predicăm semenilor evanghelia, dacă nu le arătăm bunătatea neobișnuită și blândețea fără margini a lui Hristos. Pavel cere acest fel de conduită „față de toți oamenii”. Imposibil, strigă eul nostru firesc. Cum e posibil să îi tratez așa pe toți oamenii, indiferent că sunt buni sau răi, drepti sau nedrepti, corecti sau corupți?

Motivația care ne dă această putere este în paragraful studiat în lecția următoare.

Până atunci,

Recapitulează adevărurile din pasajul studiat, găsește singur aplicații adecvate și dă-le ocazia oamenilor din societate să guste din bunătatea și blândețea lui Hristos prin tine.

CONTACTEAZĂ ucenicul 1:1

- Spune-i că te-ai rugat pentru el. Roagă-te înainte, ca să nu minți!
- Cere-i noi motive de rugăciune.
- Întreabă-l dacă și-a pregătit studiul și ce aplicații a găsit.

EVANGHELIZARE

Fii cel dintâi în fapte bune acasă. Trăiește Evanghelia!

LA SLUJBA PUBLICĂ DE DUMINICĂ DIMINEAȚA

- Vino la timp.
- Vino pregătit să te închini.
- Roagă-te cu pasiune.
- Cântă din toată inima.
- Ascultă cu atenție.
- Slujește-i pe frații tăi.

LA GRUPUL DE UCENICIZARE

- Vino la timp și cu consecvență.
- Vino pregătit să dai și să primești.
- Împărtășește motive de rugăciune.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grup.
- Participă la studiu, împărtășind aplicațiile pe care le-ai găsit.
- Slujește împreună cu ceilalți ucenici.
- Roagă-te și invită prieteni la grup pentru a auzi evanghelia.

LA ȘCOALĂ. LA SERVICIU. LA PIAȚĂ. ÎNTRE VECINI. ÎNTRE PRIETENI.

- Fii cel dintâi în fapte bune!
- Mărturisește-ți credința ta prin fapte.
- Roagă-te pentru ocazii de a spune despre credința ta.
- Împărtășește evanghelia unei persoane.

LECȚIA 14

Tit 3:3-8

ROAGĂ-TE! (acasă)

- Fii mulțumitor pentru că ai încheiat patru luni de ucenicizare.
- Fii mulțumitor pentru ucenicul 1:1.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grupul tău pe nume.
- Cere perseverență și har în săptămânile care au rămas.

STUDIAZĂ CUVÂNTUL! (acasă)

- Citește „învățătura sănătoasă” din Tit 3:1-15.
- Studiază Tit 3:3-8 cu ajutorul explicațiilor din acest ghid.
- Completează spațiile libere cu răspunsurile tale.
- Aplică ce ai înțeles și pregătește-te să povestești la grup.

„Căci și noi eram altădată

fără minte, neascultători,
rătăciți, robiți de tot felul de pofte și de plăceri,
trăind în răutate și în pizmă,
vrednici să fim urâți și urându-ne unii pe alții.

Dar, când s-a arătat

bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și
dragostea Lui de oameni,

El ne-a mântuit,

nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire,
ci pentru îndurarea Lui,
prin spălarea nașterii din nou și
prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt,

pe care L-a vărsat din belșug peste noi,

prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru;

pentru ca,

odată socotiți neprihăniți prin harul Lui,
să ne facem, în nădejde, moștenitori ai vieții veșnice.

Adevărat este cuvântul acesta și vreau să spui apăsate aceste lucruri,
pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu

să caute să fie *cei dintâi în fapte bune*.

Iată ce este bine și de folos pentru oameni!”

2. În versetul 4-5a, Pavel arată sursa mântuirii: Cine ne mântuiește? El ne-a mântuit, din bunătate și dragoste.

„Dar, când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu,

Mântuitorul nostru, și
dragostea Lui de oameni,

El ne-a mântuit...”

Sursa mântuirii nu este în noi, așa cum pretinde mișcarea New Age, yoga și alte religii orientale sau ideologii occidentale. Mântuirea izvorăște din bunătatea și dragostea lui Dumnezeu. La cruce s-au arătat bunătatea și dragostea mântuitoare.

Adu-ți aminte de vremea în care ai cunoscut bunătatea și dragostea lui Dumnezeu, de ziua în care ai fost mântuit. Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor și cere-I continuarea lucrării de mântuire în viața ta.

3. Pavel vorbește în versetul 5 și despre temeiul mântuirii: Pe ce bază suntem mântuiți?

„**nu pentru** faptele făcute de noi în neprihănire,

ci pentru îndurarea Lui...”

Noi nu am fost mântuiți de Dumnezeu pe baza faptelor noastre bune. Noi nu eram cu nimic mai bun decât semenii noștri. Temeiul mântuirii noastre este **îndurarea Lui**. „Pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.” (vezi Romani 5:8). Acest har arătat nouă ar trebui să ne motiveze puternic să arătăm har semenilor noștri necredincioși. Bunătatea neobișnuită pe care trebuie s-o manifestăm în societate față de toți oamenii își are izvorul în bunătatea neobișnuită pe care Și-a arătat-o Dumnezeu față de noi prin Hristos la cruce.

Roagă-te pentru oamenii care încă încearcă să-L impresioneze pe Dumnezeu cu faptele lor bune și să obțină astfel mântuirea. Nu-i disprețui... Și tu ai fost altădată ca ei.

Împărtășește săptămâna asta cu cineva acest adevăr că Dumnezeu nu ne mântuiește pentru faptele noastre bune, ci pentru îndurarea Lui.

4. Pavel amintește în versetul 5 și mijloacele mântuirii: Cum ajunge la noi mântuirea? „**prin** spălarea nașterii din nou și **prin** înnoirea făcută de Duhul Sfânt...”

Pavel subliniază două mijloace: unul prin care primim inițial mântuirea și altul care lucrează continuu mântuirea noastră.

Spălarea nașterii din nou înseamnă iertarea păcatelor, curățirea și regenerarea; toate acestea sunt simbolizate și de botez (vezi Ioan 3:3-6; Fapte 22:16; Romani 6:3; Galateni 3:27; 1 Petru 3:21). Botezul este un semn vizibil care vorbește despre o realitate invizibilă, mântuirea.

Înnoirea făcută de Duhul Sfânt înseamnă că nașterea din nou este începutul unui proces continuu de înnoire a ființei mântuite și că acest proces continuă prin „sfințirea lucrată de Duhul Sfânt” (vezi 1 Petru 1:2). Creștinul are nevoie permanentă de înnoire a gândirii, motivațiilor, iubirii etc. La revenirea Sa în glorie, Hristos va realiza o înnoire cosmică, a întregii creații (vezi Matei 19:28), dar până atunci El realizează o înnoire personală, a celor uniți cu El (vezi 2 Corinten 5:17). Această înnoire continuă ar trebui să ne dea puterea de a manifesta față de toți oamenii din societate o bunătate neobișnuită și o blândețe fără margini. Cei înnoiți ar trebui să aibă îngăduință și răbdare cu cei neînnoiți, pentru că ei ar trebui să înțeleagă de ce oamenii neînnoiți sunt răi, invidioși, robiți, rătăciți, depravați etc.

Atât nașterea din nou de la început, cât și înnoirea continuă care urmează sunt realizate de Duhul Sfânt, care a fost „vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru.”

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru Duhul Sfânt prin care ai fost născut din nou. Dacă nu ești născut din nou, cere-I Duhului Sfânt să realizeze această minune în viața ta.

Cere-I Duhului Sfânt să îți descopere lucrurile vechi din viața ta pe care ar vrea să le înnoiască.

5. Pavel subliniază în versetul 7 scopul mântuirii: Care este finalitatea mântuirii?

„**pentru ca**,
odată socotiți neprihăniți
prin harul Lui,

**să ne facem, în nădejde,
moștenitori ai vieții veșnice.”**

Mântuirea ne aduce statutul juridic de justificați prin har înaintea lui Dumnezeu, dar și moștenirea vieții veșnice. Toți cei născuți din nou sunt justificați înaintea lui Dumnezeu, adică nu mai primesc pedeapsa pentru păcatele lor; ci, fiind înfiați în familia lui Dumnezeu, devin moștenitori ai vieții eterne în părtășie cu Creatorul și Tatăl lor. În prezent, aceasta este doar o speranță pentru cei ce trăiesc pe pământ așteptând viața viitoare.

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru că te consideră drept înaintea Lui datorită lui Hristos.

**Gândește-te săptămâna aceasta la moștenirea care te așteaptă în cer.
Dovedește că trăiești încă de acum viața veșnică din abundență.**

6. În final, Pavel menționează în versetul 8 evidențele mântuirii: Cum se vede că ești mântuit?

„Adevărat este cuvântul acesta și vreau să spui apăsate aceste lucruri, pentru ca **cei ce au crezut în Dumnezeu** să caute să fie *cei dintâi în fapte bune*.
Iată ce este bine și de folos pentru oameni!”

Observă și aici ordinea teologică și practică corectă între credință și fapte: întâi oamenii cred în Dumnezeu, apoi dovedesc credința prin fapte bune. Ei caută să fie cei dintâi în fapte bune, nu ca să obțină mântuirea, ci pentru că sunt deja mântuiți.

Spunem apăsate și noi: Dacă spui că ești mântuit, dovedește-o! Caută să fii primul care face fapte bune față de toți oamenii! Recapitulează și scrie mai jos adevărurile despre mântuire, care ar trebui să te motiveze în a arăta bunătate și blândețe față de toți oamenii.

Scrive aplicații concrete ale acestor adevăruri, pe care le poți practica săptămâna aceasta.

CONTACTEAZĂ ucenicul 1:1

- Spune-i că te-ai rugat pentru el. Roagă-te înainte, ca să nu minți!
- Cere-i noi motive de rugăciune.
- Întreabă-l dacă și-a pregătit studiul și ce aplicații a găsit.

EVANGHELIZARE

Fii cel dintâi în fapte bune acasă. Trăiește Evanghelia!

LA SLUJBA PUBLICĂ DE DUMINICĂ DIMINEAȚA

- Vino la timp.
- Vino pregătit să te închini.
- Roagă-te cu pasiune.
- Cântă din toată inima.
- Ascultă cu atenție.
- Slujește-i pe frații tăi.

LA GRUPUL DE UCENICIZARE

- Vino la timp și cu consecvență.
- Vino pregătit să dai și să primești.
- Împărtășește motive de rugăciune.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grup.
- Participă la studiu, împărtășind aplicațiile pe care le-ai găsit.
- Slujește împreună cu ceilalți ucenici.
- Roagă-te și invită prieteni la grup pentru a auzi evanghelia.

LA ȘCOALĂ. LA SERVICIU. LA PIAȚĂ. ÎNTRE VECINI. ÎNTRE PRIETENI.

- Fii cel dintâi în fapte bune!
- Mărturisește-ți credința ta prin fapte.
- Roagă-te pentru ocazii de a spune despre credința ta.
- Împărtășește evanghelia unei persoane.

LECȚIA 15

Tit 3:9-15

ROAGĂ-TE! (acasă)

- Fii mulțumitor pentru că ai încheiat cinci luni de ucenicizare.
- Fii mulțumitor pentru ucenicul 1:1.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grupul tău pe nume.
- Roagă-te să continui ucenicia pe urmele lui Isus.

STUDIAZĂ CUVÂNTUL! (acasă)

- Citește „învățătura sănătoasă” din Tit 3:1-15.
- Studiază Tit 3:9-15 cu ajutorul explicațiilor din acest ghid.
- Completează spațiile libere cu răspunsurile tale.
- Aplică ce ai înțeles și pregătește-te să povestești la grup.
- Mulțumește pentru adevărurile studiate și aplicate din Tit.

„Dar de întrebările nebune,
de înșirările de neamuri,
de certuri și ciorovăieli privitoare la Lege,

fereste-te,
căci sunt nefolositoare și zadarnice.

După întâia și a doua mustrare,

depărtează-te

de cel ce aduce dezbinări,

căci știm că un astfel de om este un stricat și păcătuiește, de la sine fiind osândit.”

Când voi trimite la tine pe Artema sau pe Tihic,

grăbește-te să vii la mine în Nicopoli,

căci acolo m-am hotărât să iernez.

Ai grijă de legiuitorul Zena și Apolo

să nu ducă lipsă de nimic din ce le trebuie pentru călătoria lor.

Trebuie ca și ai noștri

să se deprindă

să fie **cei dintâi în fapte bune,**

pentru nevoile grabnice, și

să nu stea neroditori.

Toți cei ce sunt cu mine îți trimit sănătate.

Spune sănătate celor ce ne iubesc în credință.

Harul să fie cu voi cu toți! Amin.”

În finalul epistolei, Pavel are două avertizări pentru Tit: *Ferește-te! Depărtează-te!*

De ce anume trebuie să se ferească Tit? De întrebări defectuoase, de certuri pe teme religioase, de controverse. De ce? Pentru că sunt sterile și inutile.

De cine să se depărteze Tit? De acela care se ține de întrebări nebune, de certuri sterile și, în consecință, produce dezbinare. Tit trebuie să mustre: o dată, de două ori, dar dacă nu se îndreaptă trebuie luată o decizie radicală. Depărtează-te! Caracterul stricat emite întrebări stricate și strică unitatea bisericii.

Care sunt controversele de care ar trebui să te ferești?

Care sunt oamenii pe care i-ai muștrat repetat și de care ar trebui să te depărtezi, pentru că nu s-au pocăit?

„Când voi trimite la tine pe Artema sau pe Tihic,
grăbește-te să vii la mine în Nicopoli,
căci acolo m-am hotărât să iernez.

Ai grijă de legiuitorul Zena și Apolo
să nu ducă lipsă de nimic din ce le trebuie pentru călătoria lor.

Trebuie ca și ai noștri
să se deprindă
să fie **cei dintâi în fapte bune**,
pentru nevoile grabnice, și
să nu stea neroditori.”

În final, Pavel mai are două îndemnuri pentru Tit:
Grăbește-te să vii la mine... Ai grijă de... să nu ducă lipsă de nimic.

Tit avea să-și încheie misiunea în Creta (vezi 1:5). Pavel îl înlocuia cu alți doi slujitori despre care nu știm aproape nimic: Artema și Tihic. Alți doi slujitori, Zena și Apolo, un jurist și un orator, aveau să se întoarcă, după ce aduceau epistola. Cretanii sunt îndemnați să susțină financiar călătoria celor doi misionari, fiind astfel părtași misiunii, nu doar beneficiari.

LA SLUJBA PUBLICĂ DE DUMINICĂ DIMINEAȚA

- Vino la timp.
- Vino pregătit să te închini.
- Roagă-te cu pasiune.
- Cântă din toată inima.
- Ascultă cu atenție.
- Slujește-i pe frații tăi.

LA GRUPUL DE UCENICIZARE

- Vino la timp și cu consecvență.
- Vino pregătit să dai și să primești.
- Împărtășește motive de rugăciune.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grup.
- Participă la studiu, împărtășind aplicațiile pe care le-ai găsit.
- Slujește împreună cu ceilalți ucenici.
- Roagă-te și invită prieteni la grup pentru a auzi evanghelia.

LA ȘCOALĂ. LA SERVICIU. LA PIAȚĂ. ÎNTRE VECINI. ÎNTRE PRIETENI.

- Fii cel dintâi în fapte bune!
- Mărturisește-ți credința ta prin fapte.
- Roagă-te pentru ocazii de a spune despre credința ta.
- Împărtășește evanghelia unei persoane.

